
K A K O S E O D L J U B I Š

Najprej premisliš, da je to čisto zares brez veze.
Da nočeš nič več nikogar, ki bi ga želela objemati strastno,
da nočeš nič več strmeti v luno, ki sije tako veličastno,
da nočeš razlagati o koprnenju
in trepetanju in poželenju,
da hočeš svoje življenje nazaj,
mirno, razumno in obvladljivo,
vsakdanje in varno in zanesljivo,
prosim, daj mi moje življenje nazaj!

Potem pa se spomnim na blagoslov.

Hvala, da polno živim,
da jokam in se smejim
in sem nespametna in si želim
nemogočih darov,
neizrekljivih stvari,
da skoraj zgorim,
da me vleče navzgor,
v sredo luči,

v izvor.

Hvala.

Barbara Hočevar Balon